

Extrema dreaptă europeană își strânge rîndurile

Posted By *Eva GALAMBOS* On iulie 23, 2021 @ 2:28 pm In | [No Comments](#)

La începutul acestei luni, 16 lideri europeni cu orientare de extremă dreaptă au semnat *Declarația privind viitorul Europei*, în condițiile în care Uniunea Europeană se pregătește să organizeze dezbateri extinse legate de acest subiect. Printre semnatarii declarației s-au aflat Marine Le Pen, Franța, liderul partidului Adunarea Națională, Viktor Orban, premierul Ungariei, din partea Fidesz, Matteo Salvini, Italia, liderul Ligii și Giorgia Meloni, lider al partidului cu orientare fascistă Frații Italiei, Jaroslav Kaczynski, premierul Poloniei și liderul partidului Lege și Justiție, Santiago Abascal – Spania și alte 10 formațiuni politice: VMRO – Bulgaria, Partidul Libertății – Austria, Vlaams Belang – Belgia, Dansk Folkeparti – Danemarca, EKRE – Estonia, Perussuomalaiset – Finlanda, Ellinikí Lýsidin – Grecia, Ja21 – Olanda, Lietuvos Lenkų Rinkimų Akcija – Lituania și Partidul Național Țărănesc Creștin Democrat din România.

De-a lungul ultimului deceniu, aceste formațiuni au dat glas euroscepticismului lor și s-au solidarizat, chiar dacă nu fățiș, cu demersul britanic de a părăsi Uniunea Europeană. Pînă la urmă, chiar dacă și-au dorit, nu au ieșit din UE, asta, în primul rînd, deoarece, așa cum este cazul Ungariei sau Poloniei, nu au vrut să renunțe la avantajele materiale oferite de UE cu ajutorul cărora țările lor și-au putut susține dezvoltarea economică, menține nivelul de trai, iar partidele lor, care se aflau la guvernare, să-și păstreze popularitatea în rîndurile votanților lor.

În al doilea rînd, și-au dat seama de dificultățile întîmpinate de Marea Britanie în cadrul Brexit, de obstacolele și efectele negative ale acestui divorț. În al treilea rînd, a intervenit pandemia de coronavirus și combaterea ei nu s-a putut face fără mijloacele oferite de Uniunea Europeană, chiar dacă, trebuie să recunoaștem, la început, organismele europene s-au urnit greu.

Ținînd cont de toate acestea, semnatarii declarației nu au mai susținut ideea ieșirii din UE ci a reformării, reorientării ei, și-au manifestat „opозиția față de calea federalistă care îndepărtează inexorabil popoarele, centrul vibrant al civilizației noastre”. În *Declarație*, se scrie că partidele și liderii lor, semnatari ai documentului, sînt „forțe dominante sau în progres, în curînd majoritare, prin voința poporului”. Cei 16 vor să apere ideea unei Europe „care manifestă respect față de popoarele și națiunile libere” și consideră inacceptabil ca „popoarele să fie supuse ideologiei birocratice și tehnocratice a Bruxelles-ului care impune reguli în toate domeniile vieții cotidiene”. Sînt critici frecvente ale formațiunilor eurosceptice care propun revenirea la statele naționale „libere să-și decidă soarta”.

De fapt, liderii acestor partide vor să se renunțe la unul dintre principiile fundamentale ale UE, cedarea unei părți din suveranitatea națională în favoarea celei comunitare. „Națiunile simt că au fost treptat lipsite de dreptul lor de a exercita puterile lor suverane legitime... Sîntem convinși că colaborarea dintre națiunile europene trebuie să se bazeze pe tradiții, respectul culturii și istoriei statelor europene, respectul moștenirii iudeo-creștine a Europei. Reafirmăm convingerea că familia este unitatea fundamentală a națiunilor noastre. Politica familială trebuie să fie răspunsul la imigrarea în masă”, se arată în document.

Trebuie precizat că atunci când statele europene au dorit să se alătore Uniunii Europene, au recunoscut principiul renunțării la o parte din suveranitate, prioritatea legilor comunitare față de cele naționale, principiu asumat înainte de aderare de parlamentele lor. Fără acest principiu, Uniunea nu putea funcționa, chiar dacă a fost nevoie de dezbateri și compromisuri, acest principiu a fost aplicat, singura țară care nu a dorit să rămână în UE fiind Marea Britanie.

Față de luările de poziție din trecut, declarația semnată de cei 16 nu mai vrea distrugerea Uniunii. „Acordul semnat de noi, se arată, este un prim pas către stabilirea unei mari alianțe în cadrul Parlamentului European.” În consecință, semnatarii contează pe formarea unui grup parlamentar cu aproximativ 115 deputați la Strasbourg, care ar deveni astfel cea de a treia formațiune după popularii și social-democrații europeni.

În ce măsură acest demers va avea succes? Analizii politici nu-i dau deocamdată prea mari șanse. Nu toate partidele europene de extremă dreaptă au semnat declarația, de pildă lipsesc, Alternativa pentru Germania și AUR din România, partid parlamentar, spre deosebire de PNȚCD. Există o diferență de poziționare chiar în cadrul reprezentanților aceleiași țări. Dacă, pînă de curînd, Liga lui Salvini a fost un partid antieuropean, acum, intrînd în guvernul Draghi, salvatorul monedei euro, reprezintă un punct de vedere opus multora dintre liderii semnatori.

Ca popularitate, ultimele alegeri regionale au dus la pierderi semnificative înregistrate în Franța de formațiunea condusă de Marine Le Pen și ale Alternativei din Germania. Pandemia de coronavirus a schimbat prioritățile alegătorilor pentru care discursul populist – privind imigrarea sau minoritățile – și-a pierdut din importanță, ei concentrîndu-se, mai ales, pe măsura în care guvernele lor au reușit să facă față pandemiei și pe problemele vieții de zi cu zi – familia, securitatea, sănătatea și locurile de muncă.

Pe plan global, scrie cotidianul american *The Christian Science Monitor*, populiștii europeni au pierdut doi importanți aliați internaționali: fostul președinte american, Donald Trump, și fostul premier israelian, Benjamin Netanyahu. Acesta din urmă a fost învins de o alianță formată din mai multe partide. În Ungaria, în care anul viitor vor avea loc alegeri parlamentare, Viktor Orban se va confrunta, la rîndul lui, cu o alianță de șase partide. În Polonia, potrivit sondajelor, partidul conducător Lege și Justiție a pierdut mulți alegători, astfel că a fost obligat să preia priorități de centru-stînga, de pildă în ceea ce privește impozitarea celor bogați.

Declarația care se referă pe larg la valorile familiale, a fost determinată și de adoptarea de către Parlamentul European a Raportului Matici care subliniază importanța accesului cetățenilor UE la îngrijiri medicale legate de relațiile sexuale și de furnizarea de informații în domeniul sănătății sexuale. Aceasta include educația sexuală, contracepția, avortul, servicii oferite mamelor, fertilitate, precum și prevenirea violenței sexuale și de gen. Deși cele prevăzute în raport nu sînt obligatorii, state ca Polonia și Ungaria au considerat că ele contravin protejării valorilor familiale și valorilor tradiționale creștine și au elaborat legi care eludează recomandările raportului Matici, mai mult, încalcă principiile libertății de expresie și ale drepturilor omului.

Potrivit dr. Rafał Pankowski, reprezentant al organizației poloneze antirasiste *Never Again*, declarația celor 16 este un fel de internaționalizare a naționalismului de extremă dreapta. „Aceste partide, susține Pankowski, vor să-și unească forțele și să pună sub semnul întrebării valorile fundamentale ale UE – statul de drept, drepturile omului și ale minorităților.”

Deocamdată, alianța celor 16 partide există doar sub formă declarativă. Viitorul ne va arăta dacă ea va fi concretizată, dacă va atrage și alte forțe politice, simpatizante ale ideilor susținute de acestea, mai ales că unele dintre ele, de pildă, cele legate de atotputernicia și birocratizarea excesivă a organismelor de Bruxelles au fost puse la îndoială, nu numai de extrema dreaptă.

Article printed from Observator Cultural: <https://www.observatorcultural.ro>

URL to article: <https://www.observatorcultural.ro/articol/extrema-dreapta-europeana-isi-stringe-rindurile/>

Copyright © 2015 Observator Cultural. All rights reserved.